

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci podatelky: **Mgr. M. K.**, ve věci podání trestního oznámení proti Mgr. Janu Kozákovi, místopředsedovi Krajského soudu v Brně,

t a k t o :

- I. Podání ze dne 10. 11. 2008 **s e o d m í t á.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení **b u d e** věc **p o s t o u p e n a** Městskému státnímu zastupitelství v Brně.
- III. Podatelka Mgr. M. K. **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 10. 11. 2008, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 13. 11. 2008, se podatelka Mgr. M. K. (dále jen „podatelka“) obrátila na Nejvyšší správní soud, aby projednal jí podávané trestní oznámení proti jednání Mgr. Jana Kozáka, místopředsedy Krajského soudu v Brně, které by mohlo naplňovat skutkovou podstatu trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle ust. § 158 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona.

Nejvyšší správní soud dospěl při posouzení uvedeného podání k následujícímu závěru:

Dle ustanovení § 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem a dále rozhoduje o věcech volebních, ve věcech politických stran a hnutí, v řízení o kompetenčních žalobách a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části.

Dle § 158 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, v platném znění (dále jen „trestní řád“), oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, je povinen přijímat státní zástupce a policejní orgán. Přitom je povinen oznamovatele

poučit o odpovědnosti za vědomě nepravdivé údaje, a pokud o to oznamovatel požádá, do jednoho měsíce od oznámení jej vyrozumět o učiněných opatřeních.

Z výše uvedeného vyplývá, že Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví může jednat a rozhodovat pouze v těch typech řízení a za podmínek, které mu zákony výslovně svěřují. Mezi tyto zákonem vymezené kompetence možnost projednávat podaná trestní oznámení nespadá; ta je dle § 158 odst. 2 trestního řádu vyhrazena orgánům činným v trestním řízení, jimiž jsou policejní orgány a státní zastupitelství.

V situaci, kdy Nejvyšší správní soud nemá pravomoc se trestním oznámením podatelky zabývat a o něm rozhodnout, se však nutně musel vypořádat s procesním vyústěním této situace. Nejvyšší správní soud se touto otázkou zabýval již v rozhodnutí ze dne 18. 12. 2007, č. j. Nad 39/2006 – 16, v němž zaujal následující názor: „*Zjistí-li soud rozhodující ve správním soudnictví, že v projednávané věci není dána pravomoc soudů (resp. že soudnímu řízení má předcházet řízení před jiným orgánem) a na místě není ani postup podle § 46 odst. 5 s. ř. s., návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítne pro neodstranitelný nedostatek jedné z podmínek řízení a věc za přiměřeného použití § 104 odst. 1 věty druhé o. s. ř. postoupí příslušnému orgánu.*“

Dospěje-li tedy soud rozhodující ve správním soudnictví k závěru, že věc nespadá do rozhodovací pravomoci soudů (tj. k rozhodnutí nemá pravomoc tento ani jiný soud rozhodující ve správním soudnictví a není dána ani pravomoc soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení), nebo dospěje-li k závěru, že má řízení před soudem předcházet jiné řízení, rozhodne o odmítnutí návrhu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neodstranitelný nedostatek pravomoci soudů jako jedné z podmínek řízení a věc podle § 104 odst. 1, věty druhé, o. s. ř., ve spojení s § 64 s. ř. s. (případně též § 120 s. ř. s.), postoupí příslušnému orgánu.

Nejvyšší správní soud v případě podatelky nemá pochyb, že v její věci není dána pravomoc soudů rozhodujících ve správním soudnictví a mají se jí zabývat orgány činné v trestním řízení, a proto její podání ze dne 10. 11. 2008 podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl a věc podle § 104 odst. 1, věty druhé, o. s. ř., ve spojení s § 64 s. ř. s., postoupil Městskému státnímu zastupitelství v Brně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť podání podatelky bylo odmítnuto.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu